

Хадис 183-дарс. Солиҳ амаллар қилишни күпайтирайлик!

Хадис
ДАРСЛАРИ

183-ДАРС

Шайх Мұхаммад Содиқ Мұхаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Хадис ва ҳаёт» туркум китоби асосида бериб борилади. Мавзуларниң түлиқ матни билан танишиш учун китобning ўзига мурожаат қилиш тавсия этилади.

WORLD HADIS

19:30 / 18.05.2022 2696

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачонки одам боласи ўлса, амали кесилади. Магар уч нарсадан: жорий садақадан, манфаат оладиган илмдан ёки унинг ҳаққига дуо қиласидиган солиҳ фарзанддан кесилмайди», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаганлар.

Маълумки, мусулмон киши соғ ният билан қилган ҳар бир яхши амали учун савоб олишга мушарраф бўлади. Киромул котибин фаришталар унинг «Номаи аъмоли»га зарра миқдорича яхшилиги бўлса ҳам, ўшанга яраша савобни ёзиб турадилар. Агар бемор бўлиб, узр ила одатдаги яхшилик амалини қила олмай қолса ҳам, фаришталар унга худди ўша амални қилгандек савоб ёзадилар. Вақти-соати келиб, инсон вафот этса, яхши амалларини мутлақо қила олмай қолади. Бундан кейин қилишдан ҳам умид узилади. Энди ундан ҳаётлигидаги амаллари – қиласидиган ибодат ва яхшиликларига ёзиладиган савоблар ҳам кесилади. Намоз ўқиганлиги, рўза тутганлиги, тиловат, зикр қилганлиги ва бошқа яхши амалларни қилганлиги учун ёзиладиган савоблар тўхтайди. Чунки энди у вафот этди –

ибодат қилишдан, амали солиҳ қилишдан тұхтади. Шунинг учун ҳар бир мүмин банда тирик өнімді солиҳ амални күпроқ қилиб қолишга уринмоғи лозим.

Шу билан бирга, мүмин кишига тириклик өнімді солиҳ охиратни үйлаб, вафотидан кейин ҳам савоби узилмай, бориб турадиган амалларни қилиб олиш имкони берилганды. Пайғамбар соллаллоғы алайхі васаллам үзларининг ушбу ҳадисларыда одам боласи вафот әтганидан сүнг амали кесилишини айтиш билан бирга, ундан кейин ҳам савоби етиб турадиган амаллар учта эканлигини таъқидламоқдалар:

1. «Жорий садақа».

«Жорий садақа» дейилганды мусулмонларға доимий равишида фойда беріб турадиган хайрли ишлар күзде тутилады. Мисол учун, күпчилик фойдаланиши учун қурилған күпприк, қудук ёки ариқ қазиб, сув келтириш, доимий манфаат беріб турадиган бошқа вақфлар шулар жумласидандыр. Токи бұна нарасалардан мүмин-мусулмонлар фойда олиб турар эканлар, үша ишларни қылған одамға унинг вафотидан кейин ҳам савоб ёзилиб турады.

Мусулмонлар бұна тоифа ишларни қадимдан ихлос билан қилиб келғанлар. Ислом оламининг түрли жойларыда күплаб вақфлар ташкил қылғанлар. Бева-бечораларға, толиби илмларға, мусоғирларға, ҳожиларға, қарияларға, ҳатто әгасиз, адашиб қолған ҳайвонларға аталған вақфлар бўлған. Үша вақфлар орқали мазкур тоифалар доимий равишида манфаат олиб турғанлар. Мазкур хайрли ишларни қылған кишиларнинг «Номай аъмол»ларига уларнинг вафотларидан кейин ҳам савоб ёзилиб, охиратларига фойда беріб келған. Агар жорий садақалари қиёматгача мусулмонларға фойда беріб турса, уларга ҳам қиёматгача савоб қўшилиб тураверади.

2. «Манфаат олинадиган илм».

Мүмин одам үз вафотидан сүнг ортидан манфаат берадиган илм қолдирса, савоби узилмайдиган амал қолдирған бўлади. Бу эса илмнинг асари доимий бўлишидир. Киши қандай қилиб ўзидан кейин манфаат берадиган илм қолдира олади?

Бу иш аввало бошқаларға илм ўргатиши билан амалга ошади. Модомики, шогирдлар, шогирдларнинг шогирдлари үша илмни ишлатмоқдами, кишиларга манфаати етмоқдами, устозга савоб ёзилиб тураверади.

Иккинчиси китоб ёзиб қолдириш билан бўлади. Қуръон, ҳадис ва дийний илмлар бўйича, мусулмонларга фойда келтирадиган бошқа илмлар бўйича иймон ва ихлос билан китоб ёзиб қолдирган кишига, агар китобидан мусулмонлар фойдаланиб туришса, у ўлганидан кейин ҳам савоб етиб тураверади.

Учинчиси илм йўлида хизмат қилиш билан бўлади. Мисол учун, имконияти бор одам толиби илмларга, устозларга илм йўлида ёрдам бериб, мадраса қурди, китоб чоп эттирди, ўз маблағидан кутубхона қилди. Мана шунга ўхшаш ишлар илм йўлида хизмат қилиш ҳисобланади. Буларни қилган одамлар вафот этиб кетсалар ҳам, савоблари узилмай, уларга бориб туради.

Мўмин-мусулмонлар бу каби ишларга доимо катта эътибор бериб келганлар. Шунинг учун ҳам Исломга тўлиқ амал қилинган даврларда мусулмон оламида илм кенг миқёсда тарқалган, дунё аҳамиятига молик улуғ алломалар етишиб чиққанлар. Мусулмонларчалик кўп олим етиштирган миллатни тарих билмайди. Шунингдек, илм ўрганувчилар ҳам кўп бўлган. Бу ҳолатни яхшилаб ўрганган ғарблик шарқшунослардан бири инсоф билан: «Мусулмонлар ёппасига мадрасага қатнайдиган миллат бўлган», деб ёзади. Мусулмон ҳокимлар ва бойлар ҳам илм йўлида хизмат қилиш учун катта ҳиммат кўрсатганлар. Нафақат улар, балки ҳар бир мусулмон илм йўлида қўлидан келган ишни қилган. Дехқонлар мадрасаларнинг вақф ерларида навбат билан Аллоҳ йўлида, ҳақ олмай, ишлаб берганлар. Ҳунармандлар ҳунари билан, чорвадорлар чорваси билан, хуллас, ҳар ким ўз имконига қараб, бу ишга озми-кўпми ҳисса кўшганлар. Шу тариқа халқ илмий ишларни йўлга қўйишда фаол қатнашган. Уларнинг бу ишларда фидокорлик кўрсатишдан бирдан-бир мақсадлари, доимий равишда савоби узилмай, етиб турадиган амалларга етишиш эди. Аллоҳ таоло, албатта, уларни ноумид қилмаган.

Хозирда китоблари ўқиб турилган уламоларга, албатта, илмларининг савоби етиб турибди. Уларнинг шогирдларининг шогирдлари Аллоҳга: «Устозларимизни мағфират қилгин», деб дуо қилиб турибдилар. Улар қурган мадрасалару қолдирган вақфлари, қўлёзмалари ва бошқа асарлардан ҳосил бўлган савоблар ҳам тинмай етиб турибди.

3. «Ҳаққига дуо қиладиган солиҳ фарзанд».

Мўмин киши вафот этганидан кейин ҳам, агар фарзанди унинг ҳаққига дуо қилса, савоби етиб туради. Бунинг учун эса мўмин-мусулмон киши ўз

фарзандини дуо қиласынан тақводор мусулмон қилиб тарбиялаши лозим. Зотан, мүмин ота-онанинг фарзанд күриш ва уни тарбия қилишдан мақсади ҳам шу. Ота-она «ўлганимдан кейин мени йўқласин, ҳаққимга дуо қилсин», деб фарзанд боқади. Диийни тарбия беришдан мақсад ҳам шу! Фарзанднинг мүмин-мусулмон, тақводор бўлиши, ота-онасининг ортидан дуо қилиб туриш масъулиятини унутмаслигигина бу мақсадга эриштиради.

Ушбу ҳадиси шарифнинг ҳикматига бугунги ҳаётимиз воқелиги асосида бир назар солайлик.

Жорий садақа қилиш кўплаб Ислом диёрларида давом этмоқда. Мусулмонларнинг вақфлари яхши сақланиб келинмоқда. Кўпгина мусулмон давлатларда вақф вазирликлари ишлаб турибди. Вақф мулклар ўз эгалари томонидан васият қилинган мақсадда ишлатилмоқда. Вақфларга нозир бўлган кишилар ўз хизмат ҳақларини вақфга тушадиган фойдадан олиб, вақфни кенгайтириш, яхши сақлашга ҳаракат қилмоқдалар. Асосий маблағ вақфнинг эгаси қўйган шартга мувофиқ ишлатилаётир. Мисол учун, камбағаллар учун, деб бир дўконни вақф қилган бўлса, ўша дўкондан тушган маблағ камбағалларга сарфланади. Бино вақф қилинган бўлса, ўша бинодан камбағалларга жой берилади ёки ижарага одам қўйилиб, тушган маблағ камбағалларга тарқатилади. Мадрасага, деб вақф қилинган бўлса, ўша вакфдан тушган маблағ мадраса фойдасига сарф қилинади. Шундай қилиб, ҳожатманд тоифаларга доимий ёрдам иши юриб туради, бунга бирор даҳл қила олмайди.

Манфаатли илм қолдириш масаласи ҳам шунга ўхшаш. Уламолар кўпроқ шогирдлар етишириб чиқаришлари учун бу ишда бошқа мусулмонларнинг ҳамкорлиги жуда зарур. Кимdir илмий муассасаларни қуриш, уларни жиҳозлаш, сақлаб туриш ишларида қўлидан келган ёрдамини беради. Кимdir устозлар ва талабаларнинг маошига кўмаклашади. Яна бошқалар китобларни чоп қилиш ёки сотиб олиб беришда кўмак беради. Хуроса қилиб айтганда, шу йўлда хизмат қилишни хоҳлаган одам, ортимдан манфаатли илмнинг савоби бориб турсин, деган киши ўз имконига қараб, ҳисса қўшаверади. Ўша қилганига яраша савобини ҳам олади.

Бу савобли иш ҳозирги пайтда ҳам кўпгина Ислом юртларида муваффақиятли равишда давом этмоқда. Албатта, бу ишга ўз ҳиссасини қўшганлар, ҳадиси шарифда зикр қилинганидек, ўлганларидан кейин ҳам кесилмайдиган амал қилган бўладилар. Ўзи вафот этиб, савобли иш қилиш имкони тугаган бўлса ҳам, унинг «номаи аъмоли»га доимий равишда савоб ёзилиб туради. Мана шундай ишларни қилмаганлар эса бундай баҳтга

сазовор бўла олмайдилар. Мазкур ишга қаршилик қилганлар, унинг йўлига ғов бўлганлар эса икки дунёning лаънатига учрайдилар.

Ортидан солиҳ фарзанд қолдириш ҳам жуда эзгу иш. Мусулмон оламида фарзанд ўстиришдан асосий мақсадлардан бири шу эканлигини юқоридаги жумлаларда ҳам айтиб ўтдик. Афсуски, кейинги даврда кишилар ўз ортларидан дуо қиласиган солиҳ фарзанд қолишига эътибор бермай кўйдилар. Исломий тарбия ўз аҳамиятини йўқотди. Натижада кишиларнинг ортидан дуо қиласиган солиҳ фарзанд эмас, лаънат келтирадиган нобакор фарзанд қоладиган бўлди. Ҳозирда калимаи шаҳодатни ҳам айта олмайдиган, дийну диёнатдан бехабар, умрида пешонаси сажда кўрмаган, бошқа ибодатларни қилишни хаёлига ҳам келтирмайдиган, дунёдаги ҳамма ёмонликлардан тап тортмайдиган кимсаларни ота-онасининг ҳаққига дуо қиласиган солиҳ фарзанд дея оламизми? Бундай фарзандлар ҳеч қачон ўз ота-оналари ортидан савоб юбора олмайдилар, аксинча, лаънат, қарғиш келтирадилар.

Шунинг учун ҳар бир фарзанд солиҳ бўлмай, ота-онасининг ҳаққига дуо қилмай юрган бўлса, дарҳол ўзини ўнглаб олиши керак. Дийну диёнатли бўлиб, ибодат қилиб, намозларидан, бошқа ибодат ва яхши амалларидан кейин ота-оналари ҳаққига дуо қила олиш даражасига кўтарилиши лозим. Ана шунда Аллоҳ таоло ҳузурида бандалик бурчини, ота-онаси ҳузурида фарзандлик бурчини адо этган бўлади.

Шу билан бирга, ота-оналар ўз фарзандларига исломий тарбия беришга алоҳида эътибор қаратишлари керак. Ана шундагина ортларидан дуо қилиб турадиган солиҳ фарзанд қолдирадилар. Ана шундагина вафот этгандан кейин ҳам савоби кесilmайдиган амал қолдирган бўладилар.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби
асосида тайёрланди